

[Lone Dybkjær]

tage, men det er mere rimeligt, og det er også en mere rimelig fordeling af tingene, og så må vi se, hvilket flertal der kan skaffes på det.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Vi behandler i dag et forslag om overførsel af 200 mio. kr. fra ferieførmål til uddannelsesførmål. Hertil har vi givet vores fulde tilslutning, men på grund af debatten og ikke mindst det spørgsmål, som fru Lilli Gyldenkilde rejste, vil jeg gerne sige, at Venstre også gerne ser gennemført ændringer af ferieloven, men netop de seneste meningsudvekslinger viser jo, hvor kompliceret det er. Derfor vil jeg gerne sige til fru Lone Dybkjær, som begyndte med at sige, at hun var uenig med Venstres ordfører, at stort set alt, hvad der er blevet sagt herfra, mener jeg Venstre kan tilslutte sig. For det er netop meget kompliceret; det er utrolig indviklet, hvis man vil bryde hele ferieloven op.

Derfor må jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det, vi fokuserede på, var, at vi syntes, det var tosset, at man havde en masse midler, som kun kunne gå til et formål, der ikke var særlig stort behov for. Derfor talte vi om ferieloven og har gjort det flere gange og er parat til det igen, men vi talte primært om de 15 pct., som vedrører dem, der ligger uden for feriekortordningen, og som ligger uden for – og nu igen en af de komplicerede dele – hele overenskomstfasen. For en del af det er jo netop, som fru Lone Dybkjær har beskrevet, noget, der indgår i hele det spil, der er mellem lønmodtagere og arbejdsgivere, herunder også de mange midler, som er i ferieloven.

Endelig må jeg sige til hr. Poul Nødgaard, som ellers er en høflig og rar mand: Nu skulle det gå ud over fru Lone Dybkjær, men under det sidste lovforslag var vi et par andre ordførere, der fik en røffel. Jeg synes, det er ganske urimeligt, at man står her og gør sig klog på andres bekostning. Så vidt jeg ved, har hr. Poul Nødgaard ikke bedre forudsætninger, end vi andre har.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Helge Sander vil jeg sige, at det bliver en absurd argumentation, for det, jeg har efterlyst svaret på, er, hvorfor det netop er denne gruppe lønmodtagere og arbejdsgivere, der

skal bidrage til uddannelsesførmål til alle. Det er der jo ikke nødvendigvis nogen sund logik i. Det vil sige, at vi griber ind over for en ganske lille gruppe.

Jeg vil stadig sige, at vi tilslutter os det, for vi mener, det var vigtigt at finde midlerne og alt muligt andet. Jeg siger bare, at vi i det videre forløb bliver nødt til at diskutere, hvorfor det skal være denne lille gruppe, som skal bidrage til den store gruppe. Det er jo kun, fordi vi har set os syge på en fond, hvor der er nogle penge, som vi ikke mærker så meget til, og så tager vi dem. O.k. for mig. Jeg synes også, det er rimeligt at gøre det af de grunde, som jeg tidligere har været inde på.

Men den højere retfærdighed er det altså ikke et udtryk for, og derfor synes jeg, at det bedste, vi kan gøre nu, er at rette op på det. Og det er i den sammenhæng, jeg siger, at de store arbejdsgivere også skal med, og det er dér, jeg sætter spørgsmålstejn ved, hvor regeringspartierne er. Men det er fint for mig, hvis regeringspartierne vil være med til at tage den diskussion og vil være med til at tage den omlægning, som det vil betyde, og som vil have ganske vidtgående konsekvenser for arbejdsgiverne.

Glønborg (KRF):

Ferie kan være godt. Men for tiden er der nok mere behov for uddannelse, og derfor synes vi i Kristeligt Folkeparti, det er en udmærket idé, at man bruger nogle af feriefondspengene til et så fornuftigt formål som uddannelse.

Så har jeg jo egentlig sagt det, jeg skulle sige til dette forslag. Men i betragtning af den brede debat, der nu har været, kan jeg da godt føle trang til at sige, at vi i Kristeligt Folkeparti i mange år har set med en vis undren på det feriepengeopsamlingssystem, vi har. Så vi vil da også gerne være med til – det kan vi godt signalere herfra, da andre nu har peget på, at det var værd at tage hele systemet op til overvejelse – at det er en overvejelse, vi også meget gerne vil være med i.

I øvrigt er jeg i samme situation som hr. Duetoft, nemlig at der også er andet, man skal passe. Derfor kan jeg måske sige, at når vi tilslutter os lovforslag nr. L 139, er det en følge og en naturlig konsekvens af, at vi også er med i finanslovaftalen, og det samme vil vi jo også gøre, når det drejer sig om lovforslag nr. L 139 og L 140.